

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 539—26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ—1887. ΛΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 591

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΝΗ ὑπὸ

Σπυρ. Π. Λάμπρου.

Ο ΕΜΠΙΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία ἠλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ὑπὸ Κ. Ν. Κωστή.

ΟΙΩΝΟΣ, Ἀθηναϊκὴ σελίς, ὑπὸ Μεγαλῆ Μητσάκη.

ΟΙ ΧΡΥΣΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Μετά τοῦ παρόντος φύλλου τῆς «Ἑστίας» ἀποστέλλεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ἡ εἰκονογραφημένη Ἀγγελία τῆς **Καλλιτεχνικῆς Πεντακοθῆκης** τῆς «Ἑστίας», ἥς τὴν ἐκδοσιν προηγγείλαμεν ἤδη ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ. Ὅποιον ἔσται τὸ ἔργον τοῦτο σαφῶς δηλοῦται ἐν τῇ Ἀγγελίᾳ, ὥστε περιττὸν θεωροῦμεν νὰ διαλάβωμεν ἐκτενέστερον περὶ αὐτοῦ. Πεποιθάμεν δὲ ὅτι οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» καὶ πᾶς ἐν γένει φιλόμουσος δὲν θέλει ὀκνήσει νὰ ἀποκτήσῃ ἔργον, ἀληθῶς ἀπαράμιλλον, πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα, πολύτιμον δὲ κόσμημα πάσης αἰθούσης καὶ παντὸς γραφείου, — οὗ ἄλλως τε καὶ εὐθηροτάτῃ ὠρίσθη ἡ τιμή. Διότι ἀντὶ 2 δραχμῶν (ἢ 2 1/2 διὰ τοὺς ζητοῦντας ταχυδρομικῶς τὸ ἔργον) θέλει ἕκαστος λαμβάνει τεῦχος περιέχον 6 τοῦλάχιστον μεγάλας εἰκόνας, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον μία ἀπὸ τὰς δισελίδους ἐπὶ καρτονίου ἐπικολλημένη πωλεῖται ἐν Γερμανίᾳ ἀντὶ 3 καὶ 4 φράγκων.

Τὸ Α' τεῦχος ἐτοιμασθὲν ἤδη, κομίζεται προσεχῶς εἰς Ἀθήνας, καὶ θέλει δοθῇ εἰς πώλησιν τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ προσεχοῦς Μαΐου.

Ἐν τῷ Ταμίῳ τῆς ἡμεδαυῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς φιλολογίας (Das Magazin für die Litteratur des In u. Auslandes) ὁ καθηγητὴς κ. Αὐγουστὸς Βύλης ἐξακολουθεῖ δημοσιεύων τὰς μελέτας αὐτοῦ περὶ τῆς νεωτάτης Ἑλληνικῆς φιλολογίας. Ἐν τῷ τελευταίῳ ἄρθρῳ του δημοσιεύει

πλὴν ἄλλων ἐμμέτρους μεταφράσεις ἐνὸς ποιήματος ἐκ τῶν *Eidenyllen* τοῦ κ. Γ. Δροσίνῃ καὶ ἐνὸς δημῶδους Καππαδοκικοῦ ἄσματος, ἐκδοθέντος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς εταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐν τῷ τεύχει τοῦ Ἀπριλίου τῆς Σκωτικῆς ἐπιθεωρήσεως (The Scottish Review) ἐδημοσιεύθη πραγματεία τοῦ κ. Δ. Βικέλλα περὶ τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἑτέρα ἀνώνυμου περὶ τῶν νεωτάτων ἐν Εὐβοίᾳ ἀρχαιο-λογικῶν ἀνακαλύψεων.

— Τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς ἐν Λονδίῳ ἐκδιδομένης *Κλασσικῆς ἐπιθεωρήσεως* (Classical Review) περιέχει τὰς ἐπομένας πραγματείας: «Περὶ τοῦ αἰολικοῦ στοιχείου ἐν τοῖς ὁμηρικοῖς ἔπεσιν», ὑπὸ Warr.—«Περὶ τῶν μελετῶν τοῦ Schmidt περὶ τῶν ἐλλήνων δραματικῶν ποιητῶν», ὑπὸ Jebb.—«Περὶ τῆς ὑπὸ Blaydes ἐκδόσεως τοῦ Ἀριστοφάνους», ὑπὸ Margoliouth.—«Περὶ τῆς ρητορικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους κατὰ Welldon», ὑπὸ Edwards.—«Περὶ δύο βιβλίων τοῦ Πανσανίου», ὑπὸ Tozer.—«Περὶ τοιςμοῦ τῶν ἐλληνικῶν λέξεων κατὰ Wheeler», ὑπὸ Peile.—«Περὶ τῶν λεξικῶν τῆς Παλαιᾶς διαθήκης» κατὰ τοὺς Ο' καὶ τῆς Καινῆς διαθήκης ὑπὸ Abbot.

— Ὁ ἐν Λονδίῳ βιβλιοπώλης Longman ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν συγγράμματος τοῦ Athelstan Riley ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἄθως, ἢ τὸ ὄρος τῶν καλογήρων» (Athos, or, the Mountain of the Monks), μετ' εἰκόνων καὶ γεωγραφικῶν πινάκων.

— Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Φρειβούργῳ Πανεπιστημίου Elard Hugo Meyer ἐξέδωκε τὸ πρῶτον μέρος μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῶν Ἰνδογερμανικῶν μύθων, πραγματευόμενον περὶ τοῦ μύθου τῶν Κενταύρων· νῦν δὲ ἐν ὀγκῶδει τόμῳ ἐξ ὑπερπεπτακωσίων σελίδων ἐξεδόθη ἐν Βερολίῳ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ συγγράμματος ἐκείνου, ἐν ᾧ ἐξετάζει λεπτομερῶς καὶ ἐμβριθέστατα τοὺς περὶ Ἀχιλλέως μύθους, ἐν συγκρίσει πρὸς ὁμοίους μύθους τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν λαῶν. Ὡς πρὸς τὴν σχέσιν τῶν μύθων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ὁ ἐπιφανὴς μυθολόγος κυριώτατον βοήθημα ἔχει τὴν Νεοελληνικὴν μυθολογίαν τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου.

— Ἐν Παρίσι: ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἑναρκεὶς τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου τῶν ἀστρονόμων τοῦ συνελθόντος πρὸς σύνταξιν φωτογραφικοῦ χάρτου τοῦ οὐρανοῦ Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Φλουράνς, προσδρεῦναι τῆς πρώτης ταύτης συνεδρίσεως, ἐχαίρεισε διὰ γλαφυροῦ προσφωνήματος τοὺς ἀπανταχόθεν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου σπευσάντας εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων ἐπιστημόνας, ἔφηρε δὲ θερμῶς τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ συνεδρίου σκοπὸν εἰπὼν: «Πρόκειται, ἐν καρποφόρῳ καὶ ἐγχορδίῳ συμπόλῳ, νὰ θέσῃτε τὰς βάσεις τῆς συντάξεως οὐρανοῦ χάρτου, οὗ ἡ ἀκριβεία θὰ ὑπερβῇ οὐ μόνον πᾶν ὅτι μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἀλλὰ καὶ πᾶν ὅτι ἐφαντάσθημεν μέχρι τοῦδε. Διὰ θαυμασίας ἐφαρμογῆς τῆς φωτογραφίας, ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς θὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ ὅσα τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου μέχρι τοῦδε οὔτε διὰ τῶν ισχυροτέρων τηλεσκοπίων ἠδυνήθη νὰ εἰσδύσῃ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε ἠγνώστων ἀστέρων οὔτενος θέλουσιν ἀποκαλυφθῇ οὕτως, εἶνε ἀνυπολόγιστος».

— Ἀληθῆς φιλογικὸν σκάνδαλον ὑπῆρξεν ἐν Παρίσι: ἡ ἀπὸ σκηνῆς τοῦ θεάτρου διδασκαλία τοῦ νέου ἔργου τοῦ Διμίτρου Ζολᾶ «*Renée*», ὅπερ ἐξήχθη ἐκ τοῦ γυναικοῦ αὐτοῦ μυθιστορήματος «*la Curee*». Οὐδέποτε ἐν τῷ νεωτέρῳ θεάτρῳ ἀνευθίστασθαι ἐπὶ σκηνῆς δραματικαὶ περιπέτειαι μάλλον μυσταί, καὶ χαρακτηρῆς ἀποτροπαιότεροι, κατὰ δὲ τὴν παράστασιν τὸ ἀκροατήριον ἐξεγερθὲν ἐκ τῶν πρὸ τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ διαδραματιζομένων ὀργῶν ἐκάλυψε δι' ἐντόνων ἀποδοκιμασιῶν τὸ ἔργον. Ἀλλὰ καὶ ἡ κριτικὴ σύσσωμος κατεδίκασε τὸ δῶμα τοῦ ἡγέτου τῆς φυσιολογικῆς σχολῆς διὰ τὸ ἀπίθανον καὶ τὸ βελυγρὸν τῶν χαρακτήρων τῶν ἐν αὐτῷ δρῶντων προσώπων. Ὁ Ζολᾶ ἀντεπεξῆλθε διὰ σφοδροῦ ἄρβου κατὰ τῶν κριτικῶν, ἀποκαλῶν αὐτοὺς ψεύστας, διότι ἐθεβόλισαν ὅτι τὸ δῶμα ἀπεδοκιμάσθη, ἐνῷ τούνητον,

κατὰ τὴν βεβήλωσιν αὐτοῦ, ἡ πλειονοψηφία τῶν θετικῶν ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθη τοῦτο. Εἰς τὸν Ζολᾶ ἀνταπήντησεν ἐν εὐφυσίᾳ τῳ ἄρῳ ὁ διάσημος τοῦ *Χρόνου* ὁρματικὸς ἐπιφυλλοδόγραφος Σαρσελ, καθ' οὗ κυρίως ἐστρέφοντο αἱ πληρεῖς πικρίας αἰτίσεις τοῦ συγγραφέως τῆς *Renée* ἀναίρεσας μετὰ πολλῆς τῆς χάριτος ταύτας.

— Ὁ διάσημος Σουηδὸς θαλασσοπόρος Νόρδενσκιöld, δὲν ἐρήμυσεν ἡ ἐξερρήνσις τοῦ ἀρκτικῆς πόλου, πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ προσεχῶς νέαν περιήγησιν πρὸς ἐξερρύνθησιν τοῦ ἀρκτικικοῦ πόλου.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν κατετέθη ἐσχάτως ὑπὸ τινος τῶν μελῶν αὐτῆς ἐν ὄνομτι ξένου ἐπιστήμονος κατοικοῦντος κατὰ τὰ παράλια ἐκεῖνα, ὑπὲρ μνημα περὶ τῆς βαθμιαίας ἀνυψώσεως τῶν Φιλανδιτικῶν ἀκτῶν. Πράγματι ἀπὸ ἐνὸς οἰάνος περὶ τῆς ὁδοῦ ὅτι αἱ ἐγγὺς αὐτῶν μικραὶ νῆσοι βαθμιαίως μεταβάλλονται εἰς χερσονήσους καὶ ὅτι ἡ ἡπειρος αὐτῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.

— Ἡ Ἀδελφίνα Πάττη εὐρίσκειται ταυτὺν ἐν Ἀμερικῇ, ἐπανακρίπτουσα δὲ εἰς Εὐρώπῃν θὰ εἴσῃ ἐν Λονδίῳ εἰκοσι παραστάσεις, δι' αἷς ἐμίσθωσε τὸ θέατρον τῆς Α. Μεγλειόττης. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐν διαστήματι μίᾳς ἡμέρας ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων ὅλης τῆς περιόδου τοῦ θεάτρου, ἀπὸ σκη-νῆς τοῦ ὁποῦ ἔπαλλεν ἡ Πάττη, ἀνῆλθεν εἰς 67,500 φράγκα.

— Αἱ παραστάσεις τῆς *Βαλκυρίας* τοῦ Βάγνερ ἐξακολουθοῦσι μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐν Βρυτέλλαις. καθ' ἑκάστην δ' ἀρικνοῦνται πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης πολυάριθμοι συνοδείαι ξένων ἀκούσας τὸ μελόδραμα τοῦ ἐξόχου Γερμανοῦ μελοποῦ.

— Τὸ προσεχὲς ἔτος ἐν Βρυτέλλαις γενήσεται ἔκθεσις περιλαμβανούσα τὰ πρὸς διασκευὴν τῶν οἰκίων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν κατ' ἡμᾶς χρόνων ἐν τῇ Δύσει χρησιμεύσαντα ἐπιτελεῖν. Ἀνάλογος ἔκθεσις εἶχεν ὁργανωθῆ ἡ πρὸ τριετίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον.

Μετὰ τοῦ προηγούμενου φύλλου τῆς «Ἑστίας» ἀπεστάλη εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ἡ Ἀγγελία περὶ ἐκδόσεως τοῦ *Φόρου* ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει φιλοτεχνήσεται διὰ τοῦ κ. Ἀριστομένους Προβελερίου. Ἡδὴ εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὅτι κομισθὲν ἐνταῦθα ἐξεδόθη εἰς πώλησιν τὸ Ἀ' τεῦχος τοῦ ἔργου τούτου. Περὶ τῆς αἰτίας τῆς μεταφράσεως περὶ τὸν κρίνοντες πάντα λόγον. Ὁ κ. Προβελερίου τάσσεται ἐν τοῖς δοκιμαστέροις τῶν συγγράμμων ἡμῶν ποιητῶν, τὰ δὲ προϊόντα τοῦ καλῶν αὐτοῦ, ἅτινα διακρίνονται καὶ διὰ τὴν δύναμιν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τὴν χάριν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη κατέστησαν ἀγαπητὸν ἀνάγνωσμα παντὸς φιλομούσου. Μετὰ τῆς αὐτῆς δ' ἐπιτυχίας ἐπιλοπόνῃσι καὶ τὴν προκειμένην μετάφρασιν, εἰς ἣν ἐπὶ πενταετίαν ὁλοφύχως ἀφωσιώθη, φιλοτιμούμενος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν μετάφρασιν ἀξίαν τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητοῦ.

Ἡ ἐκδοσις τοῦ ἔργου ἐκτελεῖται ἐν Γερμανίᾳ, κοσμεῖται δὲ τοῦτο διὰ πολλῶν καὶ λαμπρῶν εἰκόνων, καὶ θέλει ἀποτελεσθῇ ἐξ ἐπιτά τευχῶν, ὧν ἕκαστον τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι δραχ. 4, ἐν δὲ τῷ ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 4.—Ὁλόκληρον τὸ σύγγραμμα προπληροφόρον τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δραχ. 24, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 24.—Ὁ λυμβάνων τὸ Ἀ' τεῦχος θεωρεῖται συνδρομητῆς καὶ ἀποχρεούται διὰ τὴν συνέχειαν μέχρι τέλους τοῦ συγγράμματος. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας».

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ κ. Leopold Julius ὁρμητῆς τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ὁ νεώτερος Bruckmann ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐν Μονάχῳ φωτογραφικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ καταστήματος, ὅπως φωτογραφῆσαι τὰ σπουδαιότερα τῶν πλαστικῶν μνημῶν τῶν ἐνταῦθα μουσείων, προτιθέμενοι νὰ ἐκδώσωσι γενικὸν μέγα ἔργον περὶ τῶν μνημείων τῆς τέχνης τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, οὗτοις τὸ κείμενον θὰ γράψῃ ὁ διάσημος καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας Brunn.

— Προσεχῶς ἀρροῦνται αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ κτιρίου τῆς ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἱερολογίων ἀνεγερθεσμένης Βαλκανίου Βιβλιοθήκης. Πρὸ τούτου θὰ ἐκτεθῇ εἰς δημόπρασιον τὸ ἔργον τῆς σκαφῆς τῶν θεμελίων καὶ τῆς λιθοκτίσεως. Ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου γενήσεται μετ' ἐπισημότητος μεγίστης, παρασταμένου καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ὑπουργῶν.

— Ὑπεβήθη εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν ἡ ἐπὶ ὑψηλοῖα διατριβὴ τοῦ κ. Θ. Σοφοῦλης διὰ τὸ μάθημα τῆς ἀρχαιολογίας, καὶ ἐγένετο δεκτὴ. Ἡ διατριβὴ τοῦ κ. Σοφοῦλης πραγματεύεται περὶ τοῦ «Πρώτου ἀττικοῦ ἐργαστηρίου, ὡρίσθησαν δ' οἱ καθηγήται κκ. Κ. Παπαρρηγόπουλος, Ι. Πανταζίδης καὶ Δ. Σεμιτέλος, ὅπως προτείνωσι τὸ θέμα, ἐφ' οὗ ὁ κ. Σοφοῦλης θὰ ὑποστῇ τὴν προφορικὴν ἐπὶ ὑψηλοῖα δοκιμασίαν.

— Ἐξεδόθη ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ τὸ 7ον τεῦχος τοῦ *Corpus Juris Civilis. Περιεχόμενα*. Περὶ τῆς περὶ κληρονομίας ἀγωγῆς (*De hereditatis petitione*).—Ἐὰν διὰ μέρος κληρονομίας ἐγείρεται ἀγωγὴ (*Si pars hereditatis petatur*).—Περὶ πραιτωρικῆς ἀγωγῆς τῆς κληρονομίας (*De possessoria h. p.*)—Περὶ καταπιστευματικῆς ἀγωγῆς τῆς κληρονομίας (*De fideicommissario h. p.*)—Βιβλίον Ἑκτον Πανδεκτῶν. Περὶ διεκδικήσεως πράγματος (*De rei vindicatione*).

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ 8ον τεῦχος τοῦ «Ἐγγειριδίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου» τῶν ἁλλων συγγραφέων Ch. Lyon-Gaen καὶ L. Renault κατὰ μετάφρασιν τῶν παρ' ἡμῶν ἐγκρίτων δικηγόρων κκ. Σ. Κ. Μπαλάνου καὶ Γ. Δ. Μελισσοῦργου. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται δραχμῆς καὶ εὐρίσκειται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας».

— Ἐξεδόθη ὡσαύτως τὸ τεῦχος τοῦ Μαρτίου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας, τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ τοῦ κ. Π. Γενναδίου. Περιεχόμενα τοῦ τεύχους τούτου εἶνε τὰ ἐπόμενα: Περὶ βαλκανιδίων ὑπὸ Ν. Χλωροῦ.—Ὁ Θ. Ὀρφιδῆς ὡς βοτανικὸς ὑπὸ Θ. Δε-Χαλδράτῃ.—Οἱ οἶνοι τῶν ἀμικῶν γαιῶν.—Περὶ χαοῖς.—Τὰ διόφθορα ὑπολείμματα τῶν γεωργικῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων ὡς τροφὴ τῶν ζώων ὑπὸ Γ. Ν. Πιλαθίου.—Γεωργικὴ ζωολογία. Ἡ Σίλφη, ὑπὸ Ν. Χ. Ἀποστολίδου.—Προσκλήσεις ἀτμοσφαιρικοῦ αἰσθῶν ἐν τῷ ἑδάφει.—Οἶνοι: σταφιδίται.—Περὶ σκαλισμάτων καὶ βοτανισμάτων ὑπὸ Π. Ν. Φιλαρέτου.—Ἀλλοιογραφία.—Διάφορα.

— Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἡ ἐν τῷ Συλλόγῳ Παρασφῶ ἀναγνωσθεῖσα πραγματεία τοῦ κ. Κ. Χ. Βάμβε *Περὶ τραπεζῶν τοῦ Λαοῦ*. Ὁ κ. Βάμβας ἀπὸ πολλοῦ ἀσχολούμενος εἰς τὴν μελέτην τοιαύτων οἰκονομολογικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια πραγματεύεται: πρακτικῶς καὶ εὐληπτικῶς πρὸς ὠφέλειαν τῶν πολλῶν ἀναπτύσσει καὶ διὰ τῆς νέας αὐτοῦ ταύτης πραγματείας τὰ πολλὰ εὐεργετήματα τὰ προκυπτόντα εἰς τὸν λαὸν ἐκ τῆς ἰδρύσεως τῶν Λαϊκῶν Τραπεζῶν, ἐκθέτων τῆς ὠφελείας, αἱ ἄλλοι λαοὶ καρποῦνται, ἐν Γερμανίᾳ ἰδίως, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ σωτηρίου θεσμοῦ τούτου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐπιτομὴ πλήρους *Φαρμακολογίας*, σταχυολογηθεῖσα παρὰ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν συγγραμμάτων ὑπὸ Β. Παπαθεοδώρου Μαντιζουράνη, φοιτητοῦ τῆς ἱατρικῆς. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστώ. Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1887. 16ον, σελ. 383. Τιμᾶται δραχ. 6.

Ὁ *ἐλεγχος τῆς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν Συνεδρίου ἀναγνωσθεῖσης προδρόμου ἀνακοινώσεως* τοῦ Δ. Χασιώτου περὶ τῆς ὕψους τῶν νεύρων ὑπὸ Ρήγα Νικολαΐδου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1887. σελ. 19. Ἀλόγος ἐκφυρθεὶς εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ δόμου Ἀθηναίων τελεσθῆναι ἐν μνημόσυνον τῶν νεκροποιημένων ἐν τῷ Ἀ' νεκροταφείῳ, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1887, Ἀ. Σαββάτω τῶν νηστείων. Ἐν Ἀθήναις. ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Λακωνίας. 1887. 8ον σελ. 18.

Συλλογὴ νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπορώντων εἰς τὸν διοργανισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου. 1886. 16ον, σελ. 115.

Δελαβότα Ν—Ἡ νῆσος Κύθηρα. Ἐν Ἀθήναις, 1887. 8ον μικρὸν, σελ. 32.